

207c
14

PRIJS FR. I. --

Ook de onderwijzers hebben hun plichten nu.

Ook wij moeten mede kameraden; ook op ons wordt gerekend om den vijand neer te slaan. Wij hebben tot plicht voor onze vrijheid te

vechten en met de daad te bewijzen dat wij haar waardig zijn. Nu onze bevrijding nakend is, moeten wij met verdubbelde kracht alle wapens handteeren waarover wij beschikken. Soldaten vechten anders dan partisanen; arbeiders gebruiken andere strijdmiddelen dan intellectueelen. Maar allen kunnen iets doen om de verlossing te bespoedigen en allen moeten dus iets doen.

Wij onderwijzers, kunnen door onze houding voor de klasse, het vergif van het nazistisch opvoedingssysteem neutraliseeren, dat langzaam de kinderzielen binnendrupt met de methodes, programma's, leerboeken, liederen, feesten, bedeelingen... Wij moeten de kinderen behoeden tegen honger en koude, door telkensweer opnieuw te eischen dat de scholen goed verwarmd en verlucht worden in den winter, dat elk kind genieten moet van eetmalen, dat deze laatste voldoende zijn, dat de soep degelijk weze, ...

Wij kunnen de twijfelaars afschrikken, nog langer met het fascisme te flirten, door hun den afgrond voor te spiegelen waarin hun houding hen zal storten.

Wij moeten meedogenloos het verraad aan de kaak stellen van hen die kruipen voor den bezetter en zich afslaven in zijn dienst.

Wij moeten een eereplaats veroveren bij het verzamelen van solidariteit, in het ophalen van voedsel en kleeding, van geld en zegels; dit alles is bestemd om de families van onze gevangen kameraden te steunen en onze moedige illegale vrijheidsstrijders te onderhouden. Daardoor ook zullen wij met de daad bewijzen, dat wij hun offervaardigheid weten te waardeeren.

Wij moeten onze illegale vrijheidspers verspreiden en de nazi-leugenpers laten stikken in nietverkochte oplagen.

Wij moeten onze eischen opstellen voor meer loon, meer eten, meer kolen, meer gas en aan onze verdrukkers laten hooren, dat wij genoeg hebben van dat vreugdeloos hongerbestaan.

Wij moeten op de muren schrijven en herschrijven dat ons lijden gedaan is; dat wij zeker zijn van onze overwinning; dat de verraders gekastijd zullen worden; dat de bezetter er uit moet.

Wij kunnen nog zoo veel meer, als we maar willen en moed genoeg hebben om nu op te treden.

Het felst wordt gevochten waar arbeiders vereenigd zijn; de zwaarste slagen aan de nazi-oorlogsmachine worden toegebracht waar de arbeiders georganiseerd zijn; het meest vreezen de nazi's de acties der SYNDIKALE STRIJKKOMITEES.

Vereenigd in groepjes van drie, gevormd uit moedige syndicaat-militanten, afgezien van elke partij-politieke of godsdienstige overtuiging - op basis van een gerechtvaardigde haat tegen den gemeenschappelijke vijand - hebben de arbeiders op de fabriek, op het bureau, in het werkhuis, een wapen gesmeed waartegen de GESTAPO machteloos blijkt: het SYNDIKALE-STRIJKKOMITEE.

Indien het "ONAFHANKELIJSFRONT", door samenbundeling van alle democratische politieke groepeerings, zooals de katholieke, liberale, socialistische, communistische en den strijd tegen den bezetter ontketent op politiek terrein, zoo moeten alle arbeiders met hun SYNDIKALE-STRIJKKOMITEES nog feller doen oplaaien op het productieterrain, een strijd nu en met de daad.

En het wapen is onfeilbaar: de nazi-machine ontloopt haar vernietiging niet want wij allen weten dat geen wapen het solidair optreden der arbeiders in krachtadigheid evenaart.

Daarom collega's, geen geleerd septicisme meer: in elke school een SYNDICAAL STRIJKCOMITEE, vertrouwen in eigen schepping, vereenigd door onze eischen, en dan pas zullen wij effectief medegewerkt hebben om de nederlaag van onzen verdrukker te bespoedigen.

Werp dit blad niet weg; verbrand het niet; geef het door aan een vriend en zeg hem nooit te vertellen van wien hij het gekregen heeft. Maak de ketting.

Peerke De Koster bezorgde ons een som van driehonderd frank voor steun aan het "ROOD KRUIS VAN HET O.F." Oprechten dank, kameraad!

DE STRIJD DER ONDERWIJZERS IN BELGIE.

Indien de Antwerpsche onderwijzer tot voor het verschijnen van "de Pionier", geen levensteekenen gegeven had van zijn bestaan en zonder innerlijke band voortploeterde in het moeras van dezen tijd, dan vormt zulke toestand althet ware een uitzondering. Elders toch, in Brussel, Luik, Henegouwen... was het O.P. verenigd rond een centraal orgaan, was het al of niet verenigd met andere syndicale strijdcomité's.

BRUSSEL staat organisatorisch sterker dan Antwerpen: een eigen orgaan eigen strijdcomité's maar verder tot nog toe te weinig activiteit, behalve de absoluut noodzakelijke en zeer prijzenswaardige inspanning voor het verzamelen van solidariteit.

In HENEGOUWEN werd spontaan een stemming geboren die dringend aanleiding te geven tot openlijke actie, toen de N.O. gouverneur Tournemine eigenhandig zijn vergoeding verhoogde van tachtig duizend frank tot honderd twintig duizend en ... daarbij het plan voorop stelde de gemeentelijke bijwede der onderwijzers af te schaffen. De vastberaden houding der onderwijzers, de bedreiging tot staking over te gaan, boletten dezen nazi lakei zijn plan te verwoezenlijken.

In LUIK staat de strijd van de onderwijzers ontegensprekelijk op een veel hoger plan dan hier. Daar zijn zij sinds lang verenigd in sterke syndicale strijdcomité's. Hun activiteit ontplooië zich op veel gebied. Zoo werden petities ingediend, bekleed met de handteekeningen van meer dan negentig procent van het personeel, waarin aangedrongen werd op de aanpassing van de wedden aan de werkelijke levensduurte, op de verhooging van de rentsoenen, enz. Om deze petities kracht bij te zetten werden delegaties gestuurd naar het college van de stad en naar den gouverneur van de provincie. Dit alles gebeurde zonder dat er slachtoffers moesten vallen. En indien tot nog toe geen antwoord werd verstrekt op deze rechtvaardige eischen, dan dragen ook wij daaraan schuld. Immers de verantwoordelijke macht kan de drogbeuwing verdedigen, dat de eischen der Luiksche onderwijzers uitzonderings gevallen weerspiegelen, daar in andere groote centra over dit onderwerp niets openlijk verkondigd werd. De laatste eisch van het Luiksche onderwijzend personeel werd nochtans met succes bekroond. Het stadsbestuur heeft zich verplicht gezien groenten aan zijn personeel te verdeelen.

In VLAANDEREN is de toestand eerder droevig te noemen. De redenen op te sporen van dezen achterstand zou ons te ver leiden. Maar er ons jammerend bij nederleggen doen wij zeker niet! Dat mogen wij niet, want de inzet van den huidige strijd is te groot. Het geldt niet alleen de toekomst van den onderwijzer, van den Vlaamschen arbeider, van het kind, maar het geldt de toekomst van het gansche arbeidende volk der geheele wereld. Daarom moeten ook wij onderwijzers aanstands overgaan tot de vorming van SYNDICALE STRIJDCOMITÉ'S.

WEERAL 100.000 DIE ER BOVEN OP ZIJN!

In het walgelijke blad "De Dag" van 23/34 oogst staat een lang artik over de controle diensten en de loonen, waarin uitvoerig uiteen gezet word dat de functie van dit organisme niet alleen bestaat in het verbieden van een loonsverhoging, maar ook in het verhoogen van de loonen (sic). ("In den loop van een jaar werden aldus belangrijke sommen (5.500.000 frank aan de arbeiders teruggeschonken)" en "kan men het aantal personen die uit die actie rechtstreeksch voordeel hebben getrokken gemakkelijk op 100.000 schatten".

Ondanks dit vorstelijk geschenk protesteerden wij met klem. Wij protesteerden, omdat men ons het zelfde verstandspeil wil aanmeten als de nazi. De fascistien klappen met de hielen en brullen "Heil Hitler" en starren star voor zich uit als hun verteld wordt dat op een jaar tijd 5.500.000 frank onder honderd duizend arbeiders verdeeld werden. Wij echter maken een eenvoudige deeling en vinden voor elke persoon de somme van vijf en vijftig frank per jaar of 0.15 frank per dag of een tramrit per week en besluiten: ja zeker, de judas Wouters met zijn commissie van prijzen en loonen is heel actief geweest met zijn loonsverhogingen, want vijf en vijftig frank per jaar aan honderd duizend arbeiders is een vorstelijke gave en overtuigt ons op slag, dat onze belangen in goede handen rusten.

Het gevaar mag niemand weerhouden te doen wat volgens zijn geweten rechtvaardig en goed is.

Naar aanleiding van het

"REGLEMENT BETREFFENDE DE WERKZAAMHEDEN VAN DE STEDELIJKE SCHOOL- INSPECTIE".

Wij willen geen critiek van dit even voor het verlof verschenen administratieve "meesterstuk" geven, omdat wij eenvoudig het stelsel van van boven af aangestelde inspecteurs, alleen verantwoordelijk tegenover hun hiërarchieke overheden, principieel niet kunnen erkennen. De inhoud is juist wat wij van onze huidige "N.O.-bazen" verwachten konden. De stijl en de toon doen dadelijk denken aan de artikels uit het oranje "Reglemen van Tucht en Inwendige Orde" uit onzen soldaten tijd, waarin de plichten van den "sergeant van de week" en den "chef de chambrée" opgesomd worden.

Er moest echter de aandacht op gevestigd worden dat de heeren van de Nieuwe Orde zich juist met zóó iets moeten bezighouden; dat zij tot nu toe weinig nieuws hebben uitgevonden; dat zij van het oude bij voorkeur de verfoeilijkste tradities bestendigen.

Met zulke bestuurlijke formaliteiten wordt het onderwijs niet voor uit geholpen. Hier niet. Nergens. De kwaal zit dieper. Het sociale stelsel waarvan de school een onderdeel is, is rot. Dat moet hervormd worden. Dat moet veranderd worden.

Neen, heeren "Schopen" en heeren inspecteurs, er is wat anders te doen te Antwerpen dan uw geweten te sussen met alles omvattende opdracht gegeven in reglementvorm; er is wat anders te doen dan een dictatoriale macht af te bedelen, teneinde uw persoonlijke wrokgevoelens tegen zekere personen te kunnen botvieren.

Wat hebt ge gedaan om in het leven van het kind en in den arbeid van de leerkracht meer zon en vreugde te brengen? Wat hebt gEDAAN om de jonge collega's werk te verschaffen in het beroep waartoe zij zich vijf jaar lang bekwaamden? Wat hebt ge gedaan om den geest van kameraadschap bij de collega's aan te wakkeren? Wat hebt ge gedaan om de eenheidsschool te scheppen en de dreigende ontvolking der officiële scholen in te dammen?

Neen wij zingen niet langer op den toon der propagandabrochures; Antwerpen, stad der scholen, stinkt van den ouden rommel. Vele lokalen zijn onwaardig van de "oude van het kind". Aan decoratie, aan het primitiefste comfort is vaak niet gedacht. De meeste turnzalen zijn een parodie. Men lacht u uit als ge durft denken aan een turnzaal met stortbadinrichting. Bad- en zwemgelegenheden is er te kort. Er zijn haast geen moderne speel- of sportterreinen toegankelijk voor de schooljeugd. En dan de vraagstukken die uit den oorlog en de warenschaarschte voortvloeien: vele kinderen slecht gevoed, slecht gekleed, slecht gehuisvest. De onderwijzer zelf materieel gedegradeerd tot den rang van den armste onder de proleten, tobbed hoe hij er met zijn wedde zal komen om zijn familie in leven te houden. Voor kleeders, voor boeken blijft niets over. Want de onderwijzer moet voedsel kopen op de zwarte markt, moet het platte land afrijden om met een vriendelijk gezicht bij de boeren wat dure aardappeltjes af te smoecken. Dat moet de "schopen" dat moeten de inspecteurs toch ook weten; of komen die er soms met hun 225 gram pulpbrood? Aan die aspecten van het onderwijs denken die heeren niet. Dat is hun taak niet. Met onzinnige ukaze's hun tijdelijk gezag regelen, hun wil opdringen zonder rekening te houden met de werkelijke belangen van kinderen en personeel, naar willekeur handelen, enkel om het geveel nemen om allen te dwingen, dat is het werk, dat zijn de methoden van hen die, - bij de genade van den bezetter, en laat ons hopen voor niet lang meer, - in de Hofstraat de plak zwaaien.

Indien iemand U dit blad te lezen gaf, dan betoekende dit, dat hij U volledig vertrouwde. Beschaam dit vertrouwen niet.

Een lezeres van "De Pionier" schenkt ons regelmatig buiten vijf en zeventig frank minimum, acht zegels I, negen zegels I2, negen zegels I3, zegels 9 en zoo verder, en zoo verder ... Dus beste dank.

Kameraden, bezorg ons regelmatig uw juiste inlichtingen, uwe klachten, uwe eischen, uw gezonde critieken.

Zich hier dus de loon- en voedingseisen, waarvoor het Nationaal Front van onderwijzers comité's optreedt:

- A. Specifieke eisen:
 - 1- Gelijke minimum aanvangswedde van 1800 frank per maand.
 - 2- Levensduurtoeslag van 500 frank per maand per gezin.
 - 3- 100 frank vergoeding voor elk kind per maand.
- B. Algemeene eisen:
 - 4- 500 Gram brood per dag.
 - 5- 50 Gram vleesch per dag.
 - 6- Een Kgr. vetstoffen per maand.
 - 7- 2 Kgr. suiker per maand.
 - 8- 500 Gram eetbare aardappelen per dag.
 - 9- 500 Kgr. kolen per maand.

Niemand zal deze minimum eisen overdreven vinden. Het hangt nu van ons zelf af, of we deze eisen zullen ingewilligd krijgen of niet. De kracht van ons optreden zal er over beslissen.

EEN LES IN SOLIDARITEIT EN STRIJDBAARHEID.

Dat is de actie geweest van de Brusselsche postbedienden, die, georganiseerd in strijdcomité's en vertrouwen stellend in hun eigen organismen, door staking een "leening" van 1000 frank en ... schoenen afgedwongen hebben. Dit, ondanks de bezetting, ondanks de controle diensten, ondanks de lafaards en de verraders. Dat bewijst nogmaals wat wij allen al lang weten: dat de arbeiders, zelfs ongewapend, hun wil kunnen doorzetten als ze eensgezind zijn; dat de staking, ook onder het zwaarste schrikbewind, het sterkste wapen is in handen van een volk dat weet waarheen het wil. Het hoofd onhoog collego's! bereidt u voor tot den strijd! richt syndikale strijdcomité's op

"LASCIASTE OGNI SPERANZA" (DANTE)
(Laat varen alle hope.....)

In verscheiden dagbladen verscheen de korte mededeeling dat op 15 September e.k. "Vlaamsche" scholen zouden geopend worden door "De Vlag". Als aanleidende oorzaak wordt van den lezer de leugen opgedischt, dat de kinderen van nationaal socialistische ouders allerlei "krenkende beledigingen" ondergingen (bestaan er misschien ook vleeiende beledigingen?), om reden van de overtuiging hunner ouders. Het onderwijs zal verstrekt worden - zoo staat er verder - door bevoegde, gediplomeerde leerkrachten.

Wat ons het eerst opviel was de "leerplaats" die deze mededeeling in miniatuur druk bekleedde in "Volk en Staat": ze stond van onder links op de bladzijde van den rommel (voorlaatste bladzijde), geruggesteund door een aankondiging van een bioscoop en rustend op een taveerne met exotische allures.

Met verontwaardiging vragen wij ons af op welk recht er gesteund wordt om deze instellingen als Vlaamsche scholen te doen doorgaan, wanneer elkeen weet dat "De Vlag" een uitgesproken Duitsch organisme is; met welk recht deze individuen zich de pretentie laten toezwaaien bevoegd te zijn. Wij weten wel, dat vele leerkrachten, die de Antwerpsche Nor. verlaten hebben, gerechtigd zijn zich te klasseeren onder de rubriek "bevoegd". Maar het is nu eenmaal een feit, dat leerkrachten, die zich ten dienste stellen van een regime, dat door elken eerlijken mensch verafschuwd wordt, het recht verspelen zich bevoegd te laten noemen. Want er hapert iets aan de cerebrale structuur van menschen die een regime aanbieden, dat zulke infernale machine heeft gebaard als de Gestapo.

Intusschen glundert onze gebaarde sphynx omdat wij zitten te knoeien met de bevolking van onze klassen en als zuster Anna uitkijken naar de veel bezongen volkscholen. Die ééne democratische volksschool, zoo belauwerd en bezongen, zoo aanbeden en geloofd, ligt bedolven onder het stof e Diepzinnig peinst de sphynx over de vergankelijkheid van alles waarmede hij zich bemoeit.

Of is misschien deze school van fascistische gelukzalige bekrompenheid die eenig, die onvervalschte, die echte? eindelijk zullen wij, onderwijzers van dit ondermaansche, de eer genieten door het sleutelgat van den Walhalla-burcht de geplogenheden te bewonderen van den onsterflijken Teutoonschen opvoeder. Hier zal getoond worden hoe de kinderen worden volgepompt met heldendom, hoe de wetenschap kan worden verdraaid, hoe de clown moet worden gespeeld en hoe er moet gezongen worden van "De soep is aangebrand". Hier zullen ze proefondervindelijk alle degeneratie verschijnselen kunnen waarnemen, die de fascistische ideologie bij zijn aanbidders verwekt.

Wij paaien ons met geen illusies: deze scholen zullen leerlingen tellen. Vrijwillig zullen slechts weinige ouders hun kinderen naar deze "School der scholen" leiden, want "De Vlag" heeft weinig aanhangers. Maar ze beschikt over afdoende middelen om volk te ronselen en ... broodroof is nog het ergste niet.

Nochtans is het oordeel van het "Oorkwartier" van het "Walhalla" over deze innovatie van "De Vlag" niet een en onverdeeld: hun V.N.V.-spit broeders, die wolven met een anderen naam slaan groen uit van haat en rijd als "De Vlag" op het tooneel verschijnt en verzetten zich als dol tegen elke uiting van deze concurrerende bende (het lidmaatschap dezer beide organismen is onverenigbaar; vandaar de oore plaats der mededeling in "Volk en Staat").

Wij vinden het alleen in-droevig voor de leerlingen. Indien de ouders alle politiek inzicht missen en zich verzetten tegen den vooruitgang van het mensendom, moeten daarom de kinderen nog niet worden gestraft. Wij hopen en voor de kinderen en voor den naam van het Antwerpsch Onderwijzend Personeel, dat deze nieuwe scholen op een succes mogen bogen rechtstreeks evenredig met de achting die wij den stichters ervan toedragen. -

"JUJUBEKES".

Het Juli-nummer van het "Maandblad voor Volksche Opvoeding" (we zijn niet schuldig aan den titel), is gewijd aan "Muzische-Opvoeding" (niet te vinden in woordenboek). Het hoofdartikel "De muzikale opleiding bij de Waffen S.S." werd geleverd door een zekeren Jules De Backer.

Wij kunnen den fuhrer, den hoofdstelleren den opstelraad heelmaal niet feliciteeren met de opname van dit artikel, dat mank loopt op vele poeten. Buiten het feit, dat nauwelijks een negende van den inhoud besteed is aan muzikale opleiding (die dan naar eigen bekentenis beperkt wordt tot het gezamenlijk brullen van een staplied), wordt in dit artikel vergeten de gaten van den statistischen leugensluier te stoppen. Nadat deze Icarus zijn ideeën woestijn heeft trachten te camoufleren door er vingerdik een puerile romantiek op te smeren ("ik dacht aan gevallen helden, door godinnen naar het "Walhalla"gedragen) - nu vermageren deze godinnen door overwerk aan het Oostfront - , en na meer dan een halve bladzijde gezakt te hebben over hetgeen we reeds allen veel langer weten dan hij, nl. dat stapliederen bezielen en opwekken, staat daar plots: "eens buiten een dorp wordt er niet van ons verlangd dat wij zingen" blz. II5" en verder: "wij soldaten zingen een lustig lied om den onderofficier mild te stemmen" (blz. II6). Nu weten wij het: er worden geen stapliederen gezongen om op te wekken en te bezielen, maar om toehoorders te spateeren; er worden geen liederen gezongen om levensblijheid te uiten maar om den fuhrer te bekoren met een soldateske serenade. De hooggeëerde "Gründlichkeit" dno. voor al uitmuntte in het scheppen van leugens is versleten door overmatig gebruik.

Onze hooggeleerde schepen met zijn schrander hoofd had het middel ontdekt om de leerlingen te dwingen "vrijwillig" het feest van den 19n Juli bij te wonen. Het is uitgeroepen (Goed met uns). Wie aanwezig was zou de examen punten voor muziek en turnen ontvangen. Jammer echter moest onze genial dokter tot de ontnuchterende vaststelling komen, dat er geen proef voor muziek en turnen afgenomen wordt.

Op een der gedeeltes van "lichte maaltijden" (en Joost weet dat ze "licht" zijn), kreeg elke leerling zoowat een soeplepel vruchten moes te verorberen. Elke "kaartlooze" tafelgenoot betaalde daarvoor een frank. Wij veronderstellen dat winterhulp die waar minstens aan fabrieksprijs bekamt (+ vijf frank per kg.) of misschien wel gratis van de bevoorradiging ontvangt. Uit elke Kg. kunnen zeker een dertig tal soeplepels gehaald worden. Een kleine berekening geeft het verrassend resultaat, dat de "barmhartige St. Maarten" zijn mantel slechts in twee scheurt om een helft daarvan met een flinke woekerwinst te verkoopen.

Collega's,

Steunt het "Rood Kruid van het O.P." dat zorgt voor al de vrijheidsstrijders en hun familirs. Bij voorbaat innigsten dank.